

opusdei.org

Meditacije: četvrtak drugog tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Vrijednost zemaljskih dobara
 - Imati suosjećanja za one oko nas
 - Vidjeti „Lazare“ pred našim vratima
-

EVANĐELJE nam donosi prispodobu o bogatašu i siromašnom Lazaru. Prvi je osoba koja živi u raskoši, misleći samo na vlastitu dobrobit. Isus nam ne kaže da je bio nepravedan, već jednostavno da je bio bogat čovjek koji se „odijevao u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio“ (*Lk 16,19*). Pred njegovim vratima ležao je siromah imenom Lazar, prekriven čirevima. Bogataš je toliko zaokupljen svojim bogatstvom da ni ne primjećuje njegovo postojanje. Lazar nije primao nikakvu skrb i „želio se nasititi onim što je padalo s bogataševa stola“ (*Lk 16,21*). „Isprazne su bile njegove misli i isprazne njegove želje.“ Tako sveti Augustin govori o bogatašu. „Kad je umro, istoga dana propali su svi njegovi planovi.“[1] Isus nam doista govori da su obojica umrli, ali njihova je sudbina bila potpuno različita.

„Pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!“ (Ps 139,23-24), molimo zajedno s psalmistom. Znamo da ispunjen život, u kojem uvijek ostajemo slobodni za ljubav, ne ovisi isključivo o zemaljskim dobrima, jer ona nam ne mogu pružiti ni sigurnost ni sreću. Sveti Josemaría podsjeća nas da „naše srce nije zadovoljno stvorenim dobrima, nego teži Stvoritelju.“[2] Korizma je dobro vrijeme „da otkrijemo u kojoj nam mjeri materijalna dobra pomažu u izvršenju misije koju nam je Bog povjerio. Tada ćemo se lakše moći odvojiti od onih dobara koja nam ne pomažu. Poput Gospodina, koji ‘nije imao gdje bi naslonio glavu’ (Lk 9,58), krenut ćemo naprijed bez suvišnog tereta. S duhom siromaštva naučit ćemo cijeniti dobra ovoga svijeta u njihovoj pravoj vrijednosti – kao put prema zajedništvu s Njim i služenju drugima.“[3]

TIJEKOM svog života Lazar nije imao nikakvih pogodnosti kakve je uživao bogataš. Iz priče je jasno da je bio pobožan čovjek koji je polagao nadu u Boga, i stoga su ga anđeli odnijeli u njegov vječni dom. Mogli bismo za njega reći ono što molimo u psalmu: „Blago čovjeku koji se uzda u Gospodina!“ (usp. *Ps 1*). Ključ koji objašnjava njihovu potpuno različitu vječnu sudbinu nije samo bogatstvo, već ono što je sadržano u njihovim srcima. Bogataš nije osuđen zbog onoga što posjeduje, nego zbog potpunog nedostatka suosjećanja.

„Naučite biti i bogati i siromašni,“ kaže sveti Augustin, „bilo da posjedujete dobra ovoga svijeta ili nemate ništa. Jer naići ćete na prosjaka koji je ohol i bogataša koji je ponizan. Bog se opire oholima, bilo da su odjeveni u svilu ili u dronjke. No milost daje poniznima, bilo da

imaju svjetovna dobra ili ih nemaju. Bog gleda unutra, u čovjekovo srce. Ondje ga važe i ispituje.“[4]

Lazar nije imao nikakvu vrijednost u očima svijeta. Zbog svoje bijede i usamljenosti, jedino mu je Bog pružao utjehu. „Bog ne zaboravlja one koje svi zaboravljaju; oni koji su bezvrijedni u očima ljudi, dragocjeni su u Gospodinovim očima.“[5]

Prispodoba nas također poziva na osobitu ljubav prema ljudima koji su nam najbliži i onima koji su najpotrebniji. „Naša dobra i naši problemi ne bi smjeli toliko okupirati naša srca da postanemo gluhi za vapaje drugih.“[6] „svatko mora smatrati svoga bližnjega, ne izuzevši nikoga, kao ´ drugoga samoga sebe ´ u prvom redu vodeći brigu o njegovu životu i o sredstvima koja su mu potrebna za dostojan život, da ne nasljeđuje onog bogataša koji nije vodio nikakve brige o siromašnom Lazaru.“[7]

„JA, JAHVE, istražujem srca i ispitujem bubrege, da bih dao svakome po njegovu vladanju, prema plodu ruku njegovih“ (*Jer 17,9-10*). Nakon naše smrti, Bog će nas suditi i „izvagati“ prema našim djelima. Pred sobom imamo jasan izbor: slijediti siguran put onih koji se uzdaju u Gospodina, poput Lazara, ili jalov put onih koji svu svoju nadu polažu u materijalna dobra koja mogu kontrolirati, poput bogataša.

Sveti Josemaría upozorava na mentalitet onih koji „kršćanstvo vide samo kao niz pobožnosti ili djela poniznosti, a da pritom ne shvaćaju njihov odnos sa situacijama svakodnevnog života, da ona uključuju osjećaj za potrebe drugoga te hrabrost za potiskivanje nepravde.“[8] Ljubav prema Bogu očituje se u brizi za bližnje; to nije samo pitanje osjećaja, već nužno

vodi do konkretnih djela služenja konkretnim ljudima, čak i ako to znači odricanje od stvari koje nam pružaju prividnu sigurnost.

„Božje milosrđe prema nama usko je povezano s našim milosrđem prema bližnjima; kada nam nedostaje milosrđe prema drugima, Božje milosrđe ne može ući u naša srca.“[9] Molimo našu Gospu za milost da jasno vidimo „Lazare“ koji su pred našim vratima, moleći za našu pažnju i ljubav.

[1] Sveti Augustin, *Propovijed 33 A (4. o Starom Zavjetu)*.

[2] Sveti Josemaría, *Razgovori*, br. 110.

[3] Msgr. Fernando Ocáriz, Pismo, 20. veljače 2021.

[4] Sveti Augustin, *O Psalmu 85*.

[5] Benedikt XVI, Angelus, 30. Rujna 2007.

[6] Benedikt XVI, Poruka za Korizmu 2012.

[7] Drugi vatikanski koncil, *Gaudium et spes*, br. 27.

[8] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 98.

[9] Papa Franjo, Audijencija, 18. svibnja 2016.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-cetvrtak-
drugog-tjedna-korizme/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-cetvrtak-drugog-tjedna-korizme/) (26.03.2025.)